

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΑΓΚΛΙΠΕΝΟΗΜΕΡΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΠΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΠΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Ἄρχμ. Γεωργάδιος Παρασκευόπουλος
 Ἰερός Θεός Παπαγιαννόπουλος
 Νικόλαος Παπαχρόστου
 Γεώργιος Σωτηρόπουλος
 Ἄνθρ. Παπαγεωργακόπουλος
 Θεολόγοι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ & ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ
 Ὁρθ. Χριστ. Ἐνωσιν Νέων Πατρῶν
 Γραφεῖα: Ἰερός Ναός Παντοκράτορος

ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΩΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ τοῦ προηγουμένου)

Μὴ δὲ τολμήσῃ τίς ποτε νὰ εἴπῃ ὅτι ναι μὲν δὲν ἀρνούμεθα τὴν διαφήμισιν τῆς φιλανθρωπίας μας, ἀλλ' αὕτη προσεχομένη ἀπὸ εὐγένειαν ψυχῆς καὶ αἰσθήματα συμπαθείας πρὸς πάσχοντας ἀδελφοὺς ἀποβλέπει καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν παρότρυνσιν καὶ παρόρμησιν τῆς κοινωνίας καὶ δὴ καὶ μάλιστα τῆς τάξεως τῶν ταλαντούχων εἰς φιλανθρωπικοὺς καὶ ἄλλοις θεαρέστους σκοποὺς.

Ἄλλ' ὅμως, ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ, πρὸς σωφρονοσμον τῶν λαλούντων τὰ τοιαῦτα, μὲ ὅλον τὸ σθένος τῆς ψυχῆς μας νὰ βροντοφωνήσωμεν καὶ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὄχι μόνον ὁ σκοπὸς μας, ἀλλὰ καὶ τὰ μέσα καὶ αἱ διαθέσεις καὶ τὸ ἔλα τήριον, ἐξ οὗ παρορμώμεθα εἰς τὰς διαφόρους φιλανθρωπικὰς μας πράξεις, πρέπει νὰ εἶνε καὶ αὐτὰ ἱερὰ καὶ ἀγὰ μὴδέποτε τοῦ σκοποῦ ἀγιάζοντος τὰ μέσα κατὰ τὴν περιλάλητον ἐκείνην καὶ κοινωνικῶς ὀλεθρίαν Ἰησοῦτικὴν ῥῆσιν.

Ἄλλως τε ἂν ἐπρόκειτο περὶ διαφημίσεως ἐχούσης, οὕτως εἰπεῖν παιδαγωγικὸν σκοπὸν διὰ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἠθικῶς ἀκαταρτίστος, δέον νὰ εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐ μόνον σαφῶς θὰ διετύπωνε τὸν τοιοῦτον σκοπὸν, ἀλλὰ προσέει οὐδέποτε θὰ καθόριζε τόσον ῥητῶς καὶ ἀπεριφράστως τὸν τρόπον τῆς ἐξασκήσεως τῆς θεαρέστου καὶ ἀγνῆς ἐλεημοσύνης μὲ τὸ «μὴ γνῶτω ἢ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σου» καὶ ὅτι οἱ ἐλεοῦντες πρὸς τὸ θεαθῆναι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, τοῦτ' ἔστι τελείως λαμβάνουν τὴν ἀ-

μοιβὴν τῶν παρὰ τῶν ἀνθρώπων, μηδεμιᾶς τιμῆς καὶ δόξης δικαιούμενοι ἀπὸ τὸν Θεόν.

Καὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πλήρης βαθείας ταπεινώσεως ζητεῖ ὡς ἄνθρωπος τὴν ἐπικράτησιν οὐχὶ τῆς ἰδίας δόξης, ἀλλὰ τὴν κυριαρχίαν τῆς θείας δόξης, ἰδοὺ καὶ ὁ μικρὸς καὶ εὐτελής ἄνθρωπος προβάλλει ἑαυτὸν καὶ τολμᾷ νὰ σφετερισθῇ τὴν δόξαν τὴν θεϊκὴν καὶ νὰ καυχᾶται καὶ νὰ ἐπιδεικνύῃ τίτε φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα χαρίσματά του καὶ ὅλος φαρισαϊκῶς ἑαυτὸν καὶ τὰ ἑαυτοῦ νὰ διαφημίξῃ καὶ ποικιλοτρόπως παρὰ τοῖς ἀνθρώποις νὰ διασαλίξῃ.

* * *

Φίλε ἀναγνώστα, ἂν θέλῃς νὰ φέρῃς ἐπαξίως τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ καὶ νὰ εἶσαι εὐκρινῆς ὁπαδὸς τοῦ Χριστοῦ, δέον προκειμένου νὰ προβῆς εἰς ἐλεημοσύνας καὶ οἰασδήποτε φιλανθρωπίας νὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψιν τὰ ἑξῆς:

1ον) Γενικῶς, ὁ ὅλος βίος σου ὀφείλει νὰ εἶνε παντὶ σθένει ἐνηρμοτισμένος πρὸς τὸν νόμον τὸν ἠθικὸν καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις ν' ἀποδεικνύῃς ἐν σοὶ ζῶντα τὸν Χριστὸν.

2ον) Εἰδικῶς, ἡ ἐλεημοσύνη σου δέον νὰ εἶνε προῖον τοῦ τιμίου σου ἰδρώτος καὶ οὐχὶ ἀπόρροια τῆς αἰσχροκερδείας.

Καὶ ἂν μὲν αὕτη προσεχομένη ἀπὸ τοῦ περισσεύματος εἶνε δεκτὴ ἀπὸ τὸν Θεόν, πάντως θὰ εἶνε λίαν ἐπαινετὴ προκύπτουσα ἐκ τοῦ ὑστερήματος, ὡς συνέβη μὲ τὸ δίλεπτον τῆς χήρας, τὴν ὁποίαν εἰς τὴν χορείαν τῶν μακαρίων ἔταξεν ὁ Ἰησοῦς.